

Fördjupad SÄL-bilaga - All jakt på säl* (totalt antal 3300) måste omedelbart upphöra utifrån följande skäl:

1. "On 17 September 2006, the Council of Europe adopted a recommendation on seal hunting (...) **to ban all cruel hunting methods**, which do not guarantee the instantaneous death, without suffering, of the animals, and **to prohibit the stunning of animals with instruments such as hakapiks, bludgeons and guns**. The Scientific Opinion concluded that seals are sentient mammals that can experience pain, distress, fear and other forms of suffering. When seals are hit or shot, but are not dead, they may have to be hit or shot again or may they be moved or skinned whilst conscious, resulting in avoidable pain, distress, fear and other forms of suffering. In addition, seals may be struck and lost with injuries that may cause suffering and affect their survival in the wild." (Animal Welfare aspects of the killing and skinning of seals Scientific Opinion of the Panel on Animal Health and Welfare (Question No EFSA-Q-2007-118))

2. Naturvårdsverkets inrapporteringsdokument - ytterst illa och ofullständigt utformat

"Rapportera in fälld säl" - <https://www.naturvardsverket.se/Var-natur/Jakt/Jakt-pa-sal/> saknar adekvata uppgifter gällande:

- antal påskjutna sälar
- skadeskjutning
- platsundersökning
- eftersök

till skillnad från motsvarande inrapporteringsdokument för övriga stora rovdjur, ex. blankett B3, påskjuten björn:

<http://www.naturvardsverket.se/upload/var-natur/jakt/jakt-pa-rovdjur/bjorn/b3-paskjuten-bjorn-platsundersokning-och-eftersok-version-1.pdf> Gäller även inrapporteringsdokument till Länsstyrelser. Man måste se detta som ett försök att mörka brott mot jaktlagens 27 och 28§§. Antalet sälar som verkligen fålls blir således omöjligt att fastställa när varken dödade sälar där bärgning misslyckats eller skadskjutna sälar som undkommer redovisas. Tills dess Naturvårdsverket åtgärdat detta måste all jakt på säl omedelbart stoppas. God jaktetik, hänsyn till och beaktande av djurvälståndaspekter i enlighet med Jaktlagen, 27 och 28§§ måste primärt råda - oavsett jaktintresse, kommersiella eller fiske-säl-relaterade aspekter.

När träffytan för säl i sjön är gråsälens hjärna innebär detta uppenbara risker för skadeskjutningar. Hjärnan är i en persikas storlek. Skjuter man utanför den så träffas till exempel bihålor, överkäke, underkäke, tunga, nos, ögon med mera. Andra däggdjur skjuts huvudsakligen genom lungor/hjärta. Allt annat måste räknas som allvarligt lidande. Att skjuta gråsäl som i vikt i vissa fall motsvarar en älg och att man vid jakten också skadskjuter en del djur, vilket man är medveten om, och att dessa inte kan uppspås och avlivas kommer i allmänhetens och våra europeiska grannars ögon att te sig djupt oetiskt.

3. Vetenskapligt underbyggda argument /uttalanden - baserade på Naturvårdsverkets egna rapporter NV-00327-13, NV-08969-16 och

"Försök med begränsad jakt på gråsäl som metod att minska skador på fasta fiskeredskap, 1997" samt "Praktiska erfarenheter från forskningsjakten på gråsäl, 1998"

3.1 "Det finns flera utmaningar förknippade med jakt på säl från båt. Skyttet sker från ett rörligt underlag (beroende på vind, vågor, strömmar och båtens konstruktion) mot ett mål som är litet (endast huvud och del av halsen) och som rör sig oberoende av båten. Avståndsbedömning över öppet vatten är också svår. Det är dessutom svårt att bärga sälar som skjuts i vattnet beroende på att djuren ofta sjunker snabbt." (Naturvårdsverket, Jakt i Sveriges ekonomiska zon, Redovisning av regeringsuppdrag, NV-08969-16, 2017, s.12)

3.2 "... man ska ha avlagt jägarexamen, inklusive skjutprov för högvilt för att få jaga säl." (Naturvårdsverket, Jakt i Sveriges ekonomiska zon, Redovisning av regeringsuppdrag, NV-08969-16, 2017, s.10)

Kommentar: Jakt på säl, som Naturvårdsverket själva anför som högvilt bör rimligtvis innefatta obligatoriskt krav på eftersök enligt Jaktlagen 28§.

3.3 "BÄRGNINGSKRAV - I Naturvårdsverkets beslut om skydds jakt på säl ställs regelmässigt krav på bärgning av fälld säl. I 2013 års beslut om regional skydds jakt på gråsäl angavs följande krav på bärgning: "Varje fälld säl ska om möjligt bärgas. Skyddsjakten får därför endast bedrivas på sådana platser och på sådant sätt att fällda djur kan bärgas. Den som bedriver skydds jakt med stöd av detta beslut är skyldig att i förväg vidta de åtgärder som kan anses nödvändiga med hänsyn till var och hur skyddsjakten bedrivs för att skjuten säl ska kunna bärgas." (Naturvårdsverket, Jakt på säl, Redovisning av regeringsuppdrag om licensjakt på säl, NV-00327-13, 2013, s. 40)

3.4 "Sälar som skjuts i vattnet sjunker dock ganska fort, beroende på späckjocklek och salthalt. (...) De flesta säljägare har med sig någon form av vattenkikare och krok för att fiska upp skjutna sälar, men ibland används dykare. Det kan ändå vara svårt att hitta skjutna sälar eftersom sälar som skjuts i vatten blir skjutna i huvudet och sådana skott resulterar i omfattande blödning. Skottet i huvudet leder till så mycket blod i vattnet att det inte går att hitta den skjutna sälen. Vidare gör sälpälsens färg och mönster att djuret kan vara svårt att urskilja mot bevuxna bottnar." (Naturvårdsverket, Jakt på säl, Redovisning av regeringsuppdrag om licensjakt på säl, NV-00327-13, 2013, s. 40)

3.5 "Det finns flera problem förknippade med jakt på säl över öppet vatten. Skyttet sker från ett rörligt underlag (beroende på vind, strömmar och båtens konstruktion) mot ett mål som är litet (endast huvud och del av halsen) och som rör sig oberoende av båten. Avståndsbedömning över öppet vatten är också svår. Det är dessutom svårt att bärga sälar som skjuts i vattnet beroende på att djuren sjunker ganska snabbt. Hur snabbt en skjuten säl sjunker beror bland annat på vattnets salthalt och sälens späckjocklek. Erfarenheter från försök i svenska vatten (Sand, H & Westerberg, H 1997) visar på stora jaktförluster

(sälen konstateras träffad men kan inte bärgas) i samband med jakt från båt, vilket också överensstämmer med internationella erfarenheter. Av de sammanlagt 68 sälar som fälldes från båt under 2011 och 2012 var det 16 som inte kunde bärgas, vilket motsvarar 24 procent. Därmed har andelen tappade sälar vid jakt från båt avsevärt högre än vid annan jakt (se figur 5).” (Naturvårdsverket, Jakt på säl, Redovisning av regeringsuppdrag om licensjakt på säl, NV-00327-13, 2013, s. 42)

3.6 ”Naturvårdsverket, som är den myndighet som beslutar om vilka regler som ska gälla för skyddsjakten, håller på att samla in erfarenheter från Finland, där säljakt från båt tillåts. Några planer på att själva börja tillåta sådan jakt har man dock inte. — De erfarenheter som finns visar att det är svårt att träffa sälarna. En båt rör på sig och en säl har liten träffyta. Det är för stora risker för skadeskjutningar, säger Per Risberg vid Naturvårdsverket.” ”För det är av jaktetiska skäl som skyddsjakten är begränsad till att ske enbart från land” (Upsala Nya Tidning, 6 oktober, 2005)

3.7 ”Av de 16 skjutna gråsälarna lyckades man bärga eller återfinna sälen ilandfluten i 7 av dessa fall. I de övriga 9 fallen baseras utfallet av påskjutningen dels på observationer av sälen i skottögonblicket och dels på spårtecken (blod, vävnad och/eller tranfläck) som påträffades på vattenytan vid skottplatsen. Av dessa 9 fall påträffades spår av träff på vattenytan i 5 av fallen.” ”Endast en mindre andel (44%) av de gråsälarna som dödade under jakten kunde bärgas. Den primära målsättningen i jaktförsöken var dock att avliva ett begränsat antal gråsälarna (max 30st) och utvärdera en eventuell effekt på skadebildningen vid fasta fiskeredskap. Internationella studier visar att en väsentlig andel (ca 50%) av de gråsälarna som skjuts under sommaren sjunker mycket fort och därmed går förlorade (Davis et al. 1980) ” (Försök med begränsad jakt på gräsäl som metod att minska skador på fasta fiskeredskap, H.Sand, H. Westerberg, 20 dec 1997, s.16)

3.8 ”Från studier i Canada där jakt på säl i öppet vatten bedrivs rapporteras förluster av skjutna sälar att uppgå till ca 50% (Davis m.fl 1980) ” ”Tiden för skott till bärgningsförsök på skottplatsen varierade mellan 15 sek. och 1,5 min. men uppgick vanligen till ca.30-40 sek. Trots detta lyckades inte bärgning från båt vid mer än ett tillfälle.” (Praktiska erfarenheter från forskningsjakten på gräsäl, 11 Jan 1998, H. Sand, S.G Lunneryd, H. Westerberg, s 2.)

3.9 ”Sälkadavret är nära neutralt flytande och strömmar kan lätt ha förflyttat den sjunkna sälen bort från skottplatsen. En annan viktig förutsättning för dykbärgning är att sälarna skjuts på områden där djupet är mindre än 15-20 meter. I några fall under försöket gjordes bedömningen att djupet var för stort för att bärgningen m a h dykare skulle vara möjlig.” (Praktiska erfarenheter från forskningsjakten på gräsäl, 11 Jan 1998, H. Sand, S.G Lunneryd, H. Westerberg, s.3)

4. Naturvårdsverket hävdar ändå – trots alla briser (se ovan) - att licensjakten bedrivs under ”Strängt kontrollerade former” (NV-00236-20, s.9) **vilket är helt felaktigt. Pågående säljakt går därmed tvärt emot Sveriges uttalande i Europarådet, Bryssel 10.1 2020:** ”Enligt Naturvårdsverkets beslut ska den avlivningsmetod som används innebära att djuret avlider omedelbart och inte lider i onödan, (...) Jaktlagen föreskriver också att jakten inte får orsaka onödigt lidande.” (Sveriges rapport, ur Rapport från kommissionen till Europaparlamentet: om genomförandet av förordning (EG) nr 1007/2009, ändrad genom förordning (EU) 2015/1775, om handel med sälprodukter)

*”Naturvårdsverket har beslutat att ett antal villkor för jaktens bedrivande ska gälla. Villkoren inkluderar bland annat stränga krav på skyndsamt rapportering av fällda djur. Vid sådan rapportering ska bland annat skyttens namn, adress, telefonnummer och e-postadress anges samt tidpunkt och position där säl fällts”

”Strängt kontrollerade former” saknar följaktligen grundläggande inrapporteringsdokument för säl; vilket Naturvårdsverket själva anför som högvilt; NV-08969-16, 2017, s.10)

I beslut om skyddsjakt 400 vikare, NV-00235-20 och 900 knobbsälarna, NV-00234-20 saknas helt avsnittet: **”Strängt kontrollerade former”**

5. Med vetenskapligt dokumenterad skadeskjutningsfrekvens > 50 % blir konsekvensen följande:

5.1 > 50% påskjutna, skadade sälar (>1650 djur) jagade från land/båt utsätts för **onödigt lidande** enligt jaktlagen **27§** Jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande.

”Oavsett om jakt efter säl sker på vårisar eller på sälar i vatten ställer denna mycket stora krav på utövarna eftersom det endast är skott mot huvudet på sälen som är direkt dödande och därför kan komma ifråga.” (Praktiska erfarenheter från forskningsjakten på gräsäl, 11 Jan 1998, H. Sand, S.G Lunneryd, H. Westerberg, s.4)

5.2 > 50% påskjutna, skadade sälar (>1650 djur) jagade från land/båt utsätts för **onödigt lidande** - och kommer **inte** att kunna bärgas (då jakt tillåts **oavsett plats och vattendjup**) enligt jaktlagen **28§** Om vilt har skadats vid jakt, ska jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att viltet ska kunna uppsåras och avlivas.

Dagens krav vid jakt på säl lyder: ”Om säl bärgats (eller det i övrigt är möjligt att avgöra)...”, ”Fällda gråsälarna ska så långt som möjligt bärgas. Om gräsäl fällts och har kunnat bärgas ska provtagning ske...” (beslut om licensjakt efter gräsäl, NV-00236-20)

”Enligt lagen ska jägaren vid en skadskjutning snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna uppspåras och avlivas. Eftersökskyldigheten i samband med jakt gäller alla viltarter som man jagar och det är i första hand den jägare som skadat det aktuella djuret, det vill säga skytten, som ansvarar för att eftersöket genomförs. Finns en jaktledare utsedd i samband med jakt efter älg, kronvilt och stora rovdjur, så har dock denna ansvaret för att eftersök utförs. Den som struntar i att göra ett eftersök eller slarvar vid detta kan straffas med böter.” (Svenska Jägareförbundet)

Ex. på svårigheter med bärgning och eftersök:

5.3 ”Säljakt från båt underlättar jakten, men samtidigt ökar risken dramatiskt för skadeskjutning och för att det skjutna djuret ska tappas bort (**från runt 10 till 24 procent**). Även den lägre siffran skulle vara oacceptabel vid exempelvis älgjakt – om tio procent av alla älgar som skjuts skulle tappas bort, innebär det cirka 10 000 älgar.” (Norran, 2014, T. Arnbom, Sälexpert Världsnaturfonden WWF, P. Westman, Naturvårdschef, Världsnaturfonden WWF)

5.4 ”Sälen är ett svårjagat djur, vi fyller inte de skyddsjaktskvoter som finns i dag, säger Daniel Ligné.” ”Att skjuta en säl som snabbt sticker upp huvudet ovanför vattenytan är därtill rätt svårt, i synnerhet som det finns krav på att kroppen ska bärgas efteråt. Skjutna sälar sjunker till botten och kan vara svåra att återfinna.” (Sveriges Natur, 12 oktober, 2016)

5.5 ”Ett problem med säljakten är svårigheten att bärga skjutna säl. Den som i bekantskapskretsen har en dykarkunnig är bäst utrustad, i övrigt måste man välja skottögonblicket när sälen befinner sig på land eller över grunt vatten. (...) Liten träffytta. M Johansson inledde skyttedelen med en grundlig information kring ballistiken runt en jakt där träffytan begränsas till sälens hjärna. Stöd för vapnet i alla situationer är en tumregel.” (Utbildningskrav för säljägare, Svensk Jakt, 16 maj, 2013)

5.6 ”Shooting of seals has been connected with higher “struck and lost” rates (e.g. Lavigne 1999, Sjare and Stenson 2002). The Royal Commission on Seals and Sealing noted that “in any large-scale operation some proportion of seals will merely be wounded” (RCOSS 1986).” ”Loss rates for young seals taken on the ice are estimated to vary from 0% to 1.9%, and from 0% to 10.0% when shot in the water. Seals greater than one year of age have loss rates of 0%-4.9% when taken on the ice and **13.8%-50.0% when shot in the water** (Sjare and Stenson 2002).

Recent veterinary panels have stated that “shooting seals in open water can never be humane” (Burdon et al. 2002), and have recommended that “seals not be shot in water, or in any circumstance when it is possible that the carcass cannot be recovered (Smith 2005, Sjare and Stenson 2002)” (An illustrated guide to the tools used to kill seals in Canada’s commercial seal hunt. IFAW Technical Report 2007-2”

Fråga till Naturvårdsverket:

Varför var det inte tillåtet att skjuta säl från båt år 2002 (se punkt a) – **men tillåtet år 2020-21?**

Jakt från båt innebär väl även år 2020 svåra skadeskjutningar med enorma lidanden för sälarna som inte dör en omedelbar död?

Sälexperter, jägare och forskare uttalar sig:

a) ”Antingen ska det vara så grunt att det är siktdjup ända ner till botten, eller så måste man ha dykare med sig för att hinna ta reda på sälen. Den sjunker så fort. (...) Alla skjutna sälar måste bärgas. Jakten får därför endast bedrivas på sådana platser där det är möjligt att landa fällda djur. Den som skjutit en säl ska, utan dröjsmål eller senast på kvällen, anmäla det till Kustbevakningen för registrering. Enligt Naturvårdsverket är grundregeln att jakten ska bedrivas från land. Att skjuta säl från en båt som ligger fritt i vattnet är inte tillåtet.” (En säl skjutet i länet, Allehanda, Ömsköldsvik, 14 jan, 2002)

b) ”- Att bärga en skjutna säl är ett konststycke. De väger runt 150 kilo och ofta sjunker de till botten. Då slutar det med att man måste tillkalla dykare för att få upp dem, säger K Johansson från Svenska Jägareförbundet som leder kursen.” (Hela Gotland, Tar hand om skjutna säl, 28 nov, 2011)

c) ”Säljakt från båt underlättar jakten, men samtidigt ökar risken dramatiskt för skadeskjutning och för att det skjutna djuret ska tappas bort (**från runt 10 till 24 procent**). Även den lägre siffran skulle vara oacceptabel vid exempelvis älgjakt – om tio procent av alla älgar som skjuts skulle tappas bort, innebär det cirka 10 000 älgar.” (Norran, 2014, T. Arnbom, Sälexpert Världsnaturfonden WWF, P. Westman, Naturvårdschef, Världsnaturfonden WWF)

d) ”Sälen är ett svårjagat djur, vi fyller inte de skyddsjaktskvoter som finns i dag, säger Daniel Ligné.” ”Att skjuta en säl som snabbt sticker upp huvudet ovanför vattenytan är därtill rätt svårt, i synnerhet som det finns krav på att kroppen ska bärgas efteråt. Skjutna sälar sjunker till botten och kan vara svåra att återfinna.” (Sveriges Natur, 12 oktober, 2016)

e) ”Ett problem med säljakten är svårigheten att bärga skjutna säl. Den som i bekantskapskretsen har en dykarkunnig är bäst utrustad, i övrigt måste man välja skottögonblicket när sälen befinner sig på land eller över grunt vatten. (...) Liten träffytta. M Johansson inledde skyttedelen med en grundlig information kring ballistiken runt en jakt där träffytan begränsas till sälens hjärna. Stöd för vapnet i alla situationer är en tumregel.” (Utbildningskrav för säljägare, Svensk Jakt, 16 maj, 2013)

f) ”Den enda skottchans man normalt får mot säl i vattnet är skott mot huvudet. Detta kräver korta eller måttliga avstånd och stor precision. När en säl blivit skjutet håller den sig i vissa fall flytande en stund och då måste folket i båten snabbt ta sig till platsen. För att bärga en flytande säl kan man använda en stor huggkrok, en harpun eller pil och båge med en lina fäst i pilen. En del sälar sjunker direkt sedan de skjutits. Då kan man markera platsen med en boj, och med hjälp av en vattenkikare och en stor pilk kan man klara av att bärga dem. Det går även att dyka efter dem, men det är knappast det första man gör efter nyligen avslutad kurs i dykning.” (Jaktjournalen, Norge släpper på säljakten, 12 juni, 2005)

g) "Man ska helst skjuta från fast underlag. Man ska ha någonting med sig så att man kan lyfta sälen från botten, för nästan hundra procent av sälarna sjunker. Nästan alla jägare har ett eget system för hur de lyfter sälen..." - Jag har en sex meters stång med en krok eller spets som jag lyfter sälen med." (Svårt hitta jägare som kan hantera säl, Västnyland, Finland, 21 april, 2018)

h) Trots "Strängt kontrollerade former" (beslut om licensjakt efter gråsäl NV-00236-20) vid jakt på säl i Sverige: konstateras dessutom omfattande illegal säljakt med kommersiella intressen – <http://www.skargarden.se/kanda-jagare-riskerar-atal-for-jaktbrott/>

6. Professor emeritus, SLU, 2018:

"Den största nackdelen med skjutvapen är risken för att det siktade djuret träffas med otillräcklig kraft och/eller precision för att orsaka ögonblicklig död eller medvetlöshet, och att djuret eventuellt undkommer men blir skadat. Detta kan orsakas av a) otränad skytt b) skott från för långt avstånd (>50m), c) instabil plattform för skytten (t.ex. gungande båt), d) plötslig rörelse hos djuret (t.ex. vänder huvudet i skottögonblicket), e) otillräckligt skjutvapen/ammunition eller f) otillräckligt vårdat skjutvapen. I allmänhet ges inte skytten en ny chans att på ett effektivt sätt skjuta mot djuret ifall första skottet inte leder till att djuret bedövas. När djuret skjutits måste, för att garantera en acceptabel djurvälstånd, djuret utan dröjsmål besiktigas och avblodas så att döden inträffar. Besikningen måste omfatta avsaknad av rytmisk andning (men sälen kan ha dykapné vilket betyder att den håller andan som under ett dyk), avsaknad av cornealreflex på båda ögonen, dialeterade pupiller på båda ögonen samt avslappnad kropp." "Eftersök ska utgöra en oavvislig del av säljakt och dess resultat dokumenteras och rapporteras." (B. Algers, Professor emeritus, SLU, 2018)

7. Sveriges Riksdag röstar för ökad handel med sälprodukter (2019/20:NU) – och går helt emot EU och WTO

I april 2020 röstade Sveriges Riksdag FÖR att: "Regeringen bör agera för att Sverige ska kunna handla med sälprodukter, som kött och skinn. Dels genom att söka undantag från EU:s försäljningsförbud, dels genom att verka för att förbudet mot handel med sälprodukter upphävs. Riksdagen riktade en uppmaning, ett tillkännagivande, till regeringen om det." Detta trots - WTO och EU:s beslut 2014/15 om förbud mot handel med sälprodukter utifrån argumentet: "Förbudet är nödvändigt för att skydda den allmänna moralen" och att "jakten på säl riskerar att bedrivas på så brutalt och oanständigt sätt att EU har rätt att nobba sälimport". Naturvårdsverket bör framgent arbeta i enlighet med WTO och EU:s regelverk. I Europa, där redan djurrätt är större än djurskydd och stora delar av befolkningarna är kritiska mot jakt som helhet och speciellt mot oetisk jakt. Detta skulle annars kunna drabba svensk turist och exportindustri.

8. Försiktighetsprincipen måste råda. Gynnsam bevarandestatus (GYBS) EU:s art- och habitatdirektiv (92/43/EEG) kan inte säkerställas om >5000 säl död

8.1 kompletta inrapporteringsdokument vid licens-/jakt på säl saknas. Antal säl som i *realiteten* avskjuts och dör (påskjutna, >50 % skadskjutna) dokumenteras aldrig vilket resulterar i följande:
licensjakt på 2000 gråsäl > 3000 döda/skadskjutna djur?
skydds jakt på 400 vikare > 600 döda/skadskjutna djur?
skydds jakt på 900 knubbsäl > 1350 döda/skadskjutna djur?
Ordval "Överstiger" > 50% skadskjutning då endast krav på säljaktutbildning för jägare som jagar från båt.
Skadskjutningsfrekvens med utbildade riskerar att bli än högre.

Jaktens storlek och sammansättning sker följaktligen varken selektivt, ej heller under strängt kontrollerade förhållanden, förenat med stora risker gällande icke kontroll, jaktuttag, hanar/honor

8.2 Nationellt och globalt ansvar att skydda arterna, unika genetiskt begränsade populationer: vikare (*Pusa hispida botnica*), gråsäl (*Halichoerus grypus grypus*) och knubbsäl, kalmarsundsbeståndet (*Phoca vitulina vitulina*) unika bestånd, 10 000-åriga rester efter istidens Yoldia-hav och Baltiska issjön, lång tid instängda i Ancylus-sjön, anpassades till innanhavets specifika biotop och salinitet innan Östersjön åter öppnades upp. Östersjöns säl skiljer sig såtillvida genetiskt från övriga sälarter, återfinns inte någon annanstans i världen. Genetiskt värdefulla individer riskeras att dödas i jakterna med oanade konsekvenser för sälstammen. Om Östersjöns/Bottenhavets/-vikens säl försvinner med risken för alltid innebär en nationell och global katastrof.

9. Vetenskapliga argument för att INTE bedriva licens-/jakt på säl - Art- och habitatdirektivet (artikel 1-i)

Artens naturliga utbredningsområde - oklart hur framtida klimat- och miljöpåverkan kommer att påverka grå-/sälars livsmiljö för att arternas populationer skall bibehållas på lång sikt och kommer att förbli en livskraftig del i sin livsmiljö.

Grå-/säl i sina respektive livsmiljöer uppnår inte fullgod miljöstatus och indikatorspecifika tröskelvärden uppnås inte:

DIC2 Populationer av grå-/säl är negativt påverkade av belastning från mänsklig verksamhet och deras långsiktiga överlevnad kan inte med säkerhet säkerställas.

DIC3 - Demografiska egenskaper (storleksfördelning, näringsstatus och reproduktionsförmåga) som tyder på att grå-/sälarna inte är friska och starkt påverkade av mänsklig verksamhet

9.1 Sjukdomar: "Mätvariabler (organskador) som är typiska för sjukdomskomplexet hos östersjönsäl: För båda könen: Skador i kloregioner, Tarmsår, Arterioskleros ("åderförkalkning"), Njurskador (glomeruliförändringar, tubulära

cellproliferationer), Skallbensdestruktioner (osteoporos) Binjurebarksförtjockning (adrenokortikal hyperplasi), *För honliga könsorgan: Livmoderstenoser, livmoderockklusioner och livmodertumörer* ("Patologi hos gråsäl, vikaresäl och knobbsäl 1 Version 1:1, 2014-03-18", Naturvårdsverket)

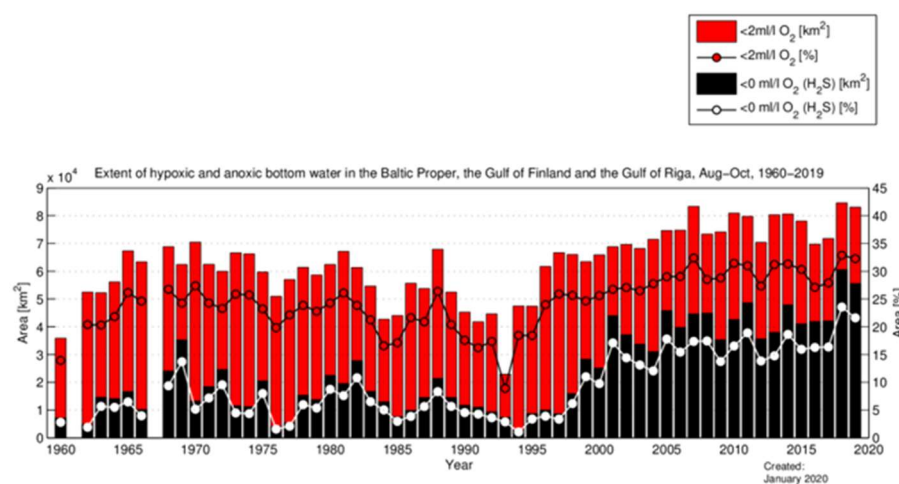
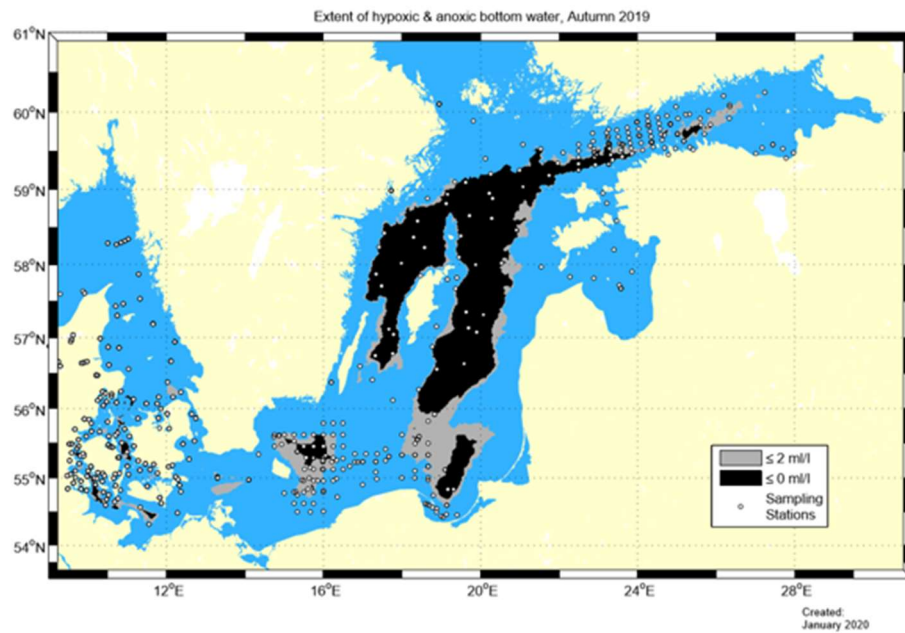
"Mellan 2011-2015 har det hos drygt 50 sälar upptäckts en ny typ av hudförändring, i huvudsak hos gråsäl, men även hos vikare och knobbsäl. I efterhand har liknande skador observerats på foton hos 15 gråsälundersökta mellan 2005-2009. Förändringarna består av sårskador i huden runt ögonen och avsaknad av pigment längs kanten av ögonlocken. Förändringarna har likheter med frys- eller brännskador på hud. Hos vissa individer har päls saknats eller varit tunn runt ögonen. Även sår vid öronen har observerats och i huden där morrhåren sitter. Enstaka sälar har även haft skador på slemhinnan i matstrupen och munhålan. Förutom skador på huvudet har några sälar också haft sår i huden på fram- och bakfötter, hudförändringar på kroppen samt sår runt anus. Om dessa hudförändringar hänger ihop med skadorna i huvudregionen är ännu inte känt." (...) Sårskadorna har bedömts vara måttliga till kraftiga hos hälften av sälarna med förändringar. (...) Samtliga tre sälararter finns representerade men merparten, 70 procent, av sälarna med sårskador utgörs av gråsäl. (...) Totalt dumpades mer än 200 000 ton kemiska vapen i Skagerrak och Östersjön innehållande främst senapsgas med arsenikbaserade tångaser och kräkämnen. (...) I Östersjön finns tre välkända dumpningsplatser där omkring 50 000 ton kemiska stridsmedel dumpades under andra världskriget. Dumpningsplatserna vid Gotlandsdjupet, Bornholmsdjupet och söder om Lilla Bält är utmärkta på sjökort och här råder generellt fiskeförbud. (...) Det krävs ytterligare utveckling av analysmetodiken för att helt kunna avfärda påverkan från kemiska stridsmedel som orsak till sälarnas sårskador. Vidare skulle skadorna kunna bero på effekter av för oss ännu okända ämnen." (Nya sårskador hos säl – koppling till kemiska stridsmedel? Om miljötillståndet i svenska havsområden, Havet 2015/2016, s. 113, foto/ skärmavbild, s.114)

Undersökning av sälar insamlade 2016 och 2017, Enheten för Miljöforskning och Övervakning, Naturhistoriska Riksmuseet: "...lunginflammation, grå hornhinna i öga, pigmentförlust runt ögon, cystor i äggstockar, dubbel livmoder (missbildning), deformerat foster (missbildning), bölder i juver, förhudskatarr, tarmvred, polyper i grovtarm, halsinfektion och lungparasiter ... (...) Parasitära leverskador ökade signifikant år 2008 från ca 10% till 25%. Den högre andelen gråsälarna dessa parasiter. Den tydligast synbara leverförändringen är förtjockningar av gallgångsväggarna och bölder med leverflundra (Neimanis et al. 2016)" "Tarmsår av måttlig till kraftig grad observerades hos 11% av de undersökta gråsälarna 2016 och med en ökning till 21% 2017 i egentliga Östersjön och hos 24% 2016 och 21% 2017 hos gråsälarna i Bottniska viken (...). Förekomsten av tarmsår hos gråsäl är så när som på ett fall i Storbritannien endast rapporterat från Östersjön. I Bottniska viken var förekomsten av måttlig till kraftig infektion med hakmask (*Corynosoma* sp.) i grovtarmen högre än i egentliga Östersjön vilket kan ha betydelse. Förtjockad binjurebark har rapporterats hos gråsälarna från Östersjön sedan 1970-talet. (...) Förekomsten av barkförtjockning (...) observerades hos 54% 2016 och 83% 2017 hos sälar äldre än 15 år."

9.2 Miljöpåverkan: Ca 32% av Östersjöns botten helt syrefri eller lider av syrebrist. Av den totala ytan var ungefär 22 procent helt syrefri, vilket motsvarar cirka 55 000 kvadratkilometer. Som jämförelse är Danmarks totala yta cirka 43 000 kvadratkilometer. (SMHI, 9 mars 2020) "Vi ser en ny fas. I områden som tidigare bara haft syrebrist ser vi nu helt syrefria områden regelbundet", säger SMHIs expert Lena Viktorsson. Syrebrist (hypoxi) är när mängden löst syrgas i vattnet är mindre än djurlivets behov, medan syrefritt (anoxi) är när det inte finns något syre alls kvar i vattnet. När syret tagit slut produceras istället svavelväte vid nedbrytningen och miljön blir än mer skadlig för djurliv. Koncentrationen vid vilken djur påverkas varierar kraftigt beroende på djurart, men flera studier har visat att torskens ägg behöver minst 2 ml/l syrekonzentration för att utvecklas (MacKenzie et al., 2000; Nissling, 1994; Plikshs et al., 1993; U.S. EPA, 2003; U.S. EPA, 2000[VL1]). Mot bakgrund av detta har SMHI valt att i syrerapporten sätta gränsen för syrebrist till 2 ml/l. "... i Bottenhavet hade syreläget i de

djupaste områdena försämrats, och i ytskiktet var fosforhalterna högre än under tidigare år - ett tecken på långsam eutrofiering av Bottenhavet.” (Syreläget i Finska viken dåligt - havsbotten helt syrefri på vissa ställen, 14 feb, 2019)

Nanopartiklar, mikroplaster (plastpartiklar mindre än 5 mm), dioxiner, bestående av över 200 kemikalier – skadliga för immunförsvar, fortplantning och utveckling, hormonstörande, cancerframkallande - TCDD ett av de starkaste gifter man känner till, PCB, aluminium, cesium, C-137, bly, kadmium – skador på njurar, benskörhet, skelettskador, kvicksilver – skadar fortplantning, immunsystem, nervsystem, njurar, nervsystemets utveckling hos däggdjursfoster, pesticider, TBT, högflourerande ämnen orsakar leverskador och reproduktionsstörningar där höga halter av PFOS nu hittas i leverprover från säl i Östersjön, flamskyddsmedel, PAH (polycykliska aromatiska kolväten), cancerframkallande, skadar arvsmassan, skadar immunförsvar, läkemedel, samt ännu oidentifierade ämnen.

En viss återhämtning i Östersjön har skett, men giftiga ämnen binds i botten sediment och tas upp av levande organismer. Begränsat vattenutbyte ett av skälen till Östersjöns situation som förorenat innanhav och extra känsligt för föroreningar. Ämnen som klassas som miljögifter är ofta bioackumulerande. Det betyder att de har kemiska egenskaper, t.ex. fettlöslighet, som gör att de samlas och lagras i levande vävnad. Genom så kallad biomagnifiering koncentreras halterna av dessa miljögifter uppåt i näringskedjan. **Detta innebär att toppkonsumenter utsätts för extremt hög miljögiftsbelastning med kraftigt nedsatt immunförsvar till följd. (Påvisbart bl.a då ökade tarmsår endast återfinns i Östersjön. Endast ett fall har påvisats i Atlanten.)** Föroreningsnivåerna i många delar av Östersjön är förhöjda jämfört med de flesta europeiska hav. Den övergripande föroreningsstatusen har inte förändrats markant under de senaste två decennierna. Östersjön påverkas sedan lång tid av övergödning genom förhöjd tillförsel av näringsämnen och miljömålet ingen övergödning är avlägset. Höga halter av näringsämnen, främst kväve och fosfor, orsakar ökad produktion av växtplankton och fintrådiga alger. När de sedimenterar och

bryts ned förbrukas syre. De bottenarealer och vattenvolymer i Östersjön som nu är påverkade av syrebrist eller helt saknar syre, och därigenom också högre former av biologiskt liv, har aldrig varit större i modern tid. Alla havslevande djur kan få i sig mikroplast där partiklar kan ta sig in i vävnader och celler där mer kunskap krävs. Mikroplast i havet behövs bättre kartläggas för att ge mer kunskap om toxiska effekter samt de 27 000 ton plast som årligen hamnar i Östersjön. (IUCN, 2020)

9.3 Klimatförändringar: Vikaren utsätts för okontrollerad skydds jakt och är fortfarande hårt ansatt av miljögifter där 30% av vikarehonorna är sterila och klimatförändringar med minskad is utgör ett allvarligt hot mot artens existens **”Gråsälens föredrar att föda sina kutar på is. Istäckets minskning och att de tvingas föda på land utgör i sig ett stort hot till artens fortlevnad”** (Nationell förvaltningsplan för gråsäl (*Halichoerus grypus*) i Östersjön, rev. 2019). Under milda vintrar som under senare år blivit allt vanligare och då det bara finns is i Bottenviken är de flesta honorna hänvisade till att föda på land. Detta sker ofta i stora flockar vilket leder till att kutar födda på land utsätts mer för stress och sjukdomar än kutar som föds i drivisbältet. Det är därför inte lika framgångsrikt för en hona att föda på land som på isen. (...) De isfödda hankutarna i Östersjön väger ca 50 kg vid avvänjning jämfört med 38 kg för landfödda kutar. För honkutar är motsvarande siffror 47 respektive 37 kg. Bland annat är risken att drabbas av infektioner större eftersom tätheten är högre och marken inte lika steril som isen. Kutens avvänjningsvikt påverkar tydligt kutens överlevnadsmöjligheter, på så vis att magra kutar har sämre överlevnad än välnärda. **Därför kommer sannolikt klimatförändringen att bidra till att sänka tillväxthastigheten i gråsälsbeståndet eftersom en större andel av kutarna kommer att födas på land.** (Nationell förvaltningsplan för gråsäl (*Halichoerus grypus*) i Östersjön, rev. 2019, s.27)

Baserat på prognoser från klimatmodeller förväntas storskaliga förändringar i hydrografi, biogeokemi och fysiska egenskaper i Östersjön under detta århundrade, inklusive långvariga förändringar i temperatur, isskydd, salthalt, syre näringskoncentrationer och primärproduktion. Det finns sannolikt konsekvenser av direkta och indirekta reaktioner för samtliga arter och livsmiljöer.

9.4 Population: All jakt på säl i kombination med övrig dödlighet (bifångster i fisket, strandade sälar, sjukdomar) saknar övergripande kontroll. Tillväxten i gråsälpopulation, 2005–2019 på 4,8 % riskerar att ha avstannat. *”De senaste åren har man räknat till ca 30 000 gråsäl i Östersjön och drygt hälften av dem återfanns i svenska farvatten.* (Gråsäl, Arter och livsmiljöer, Havs- och vattenmyndigheten, 2020) 2000 skjutna sälar inkl. skadskjutning = >20% av ”svenskt gråsälsbestånd”, alt. >10% av uppskattat Östersjöbestånd. En oacceptabel situation då ingen analys av de senaste 10 årens skydds jakt på säl har genomförts: *”De senaste 10 åren har antal rapporterade skjutna gråsäl uppgått till mellan 342 – 840 för hela Östersjön (...). Någon analys av effekten av de skjutna sälarna avseende på gråsälpopulationens tillväxtvariation har inte gjorts.* ” (Nationell förvaltningsplan för gråsäl (*Halichoerus grypus*) i Östersjön, rev. 2019, s.18)

9.5 OBS! - Har Naturvårdsverket vidtagit försiktighetsåtgärder för att utesluta risker att Knubbsäl, Östersjöpopulationen (*Phoca vitulina vitulina*) Rödlisad 2020, VU - Sårbar, kan förväxlas med gråsäl i vatten - **då licensjakt på gråsäl pågår i samtliga län med kust mot Östersjön?** *”Den lilla population knubbsäl som förekommer i Kalmarsund, kategoriseras däremot som Sårbar (VU). De är ättlingar till knubbsäl som koloniserade Östersjön för 8 000 år sedan, och är genetiskt unika. År 2005 beräknades de vara maximalt 477 djur.”* (Havs- och vattenmyndigheten, 2020)

10. Skadeförebyggande åtgärder för att minska sälskadorna på yrkesfisket - Sälens utmålans som ”en allvarlig orsak” till fiskets (torskens) kollaps. Fråga: Hur har då 27 års utveckling av sälsäkra redskap: 1. Implementerats, 2. Redovisats, 3. utvärderats?

*” Antalet berörda fiskare - Antalet fiskare som fått ersättning för sälskador har legat mellan 350–400 fiskare per år sedan 2006, förutom en viss nedgång under 2013–2017. Som beskrivits i föregående kapitel kan rapporteringen ha brister för antalet skador. Siffran på antalet fiskare borde dock vara mer tillförlitligt men även här finns vissa osäkerheter. De noterade skadorna omfattar hela Sverige och är inte enbart orsakade av gråsäl, utan även knubbsäl och vikaresäl. En grov skattning av fördelning kan göras med hjälp av den geografiska spridningen. 31 västkustfiskare exkluderas utifrån att det är knubbsälsskador på västkusten. Därefter beräknas ett minimi- och maximivärde utifrån skadorna i de tre norra kustlänen. Vikaresäl dominerar antalet djur i dessa län medan gråsäl anses orsaka mer skada (Hemmingsson 2004). **Om gråsälens orsakar alla skador, trots sitt numerära underläge, skulle antalet berörda fiskare uppgå till 325 st.** Om vikare står för alla skador, uppgår antalet fiskare till 244 st.”* (Nationell förvaltningsplan för gråsäl (*Halichoerus grypus*) i Östersjön, rev. 2019, s.51)

10.1 Sälsäkra redskap Ansvar för forskning rörande utveckling av sälsäkra redskap och sälskrämmor ligger främst hos Havs- och vattenmyndigheten men även Jordbruksverket berörs och Naturvårdsverket som 1993 startade ”Projekt Sälar och Fiske”, idag ”Program sälar och fiske”. Projektet som pågått i 27 år och erhållit/er åtskilliga miljoner SEK årligen bör rimligtvis idag kunna påvisa positiva resultat och effekter vilka tydligt bör redovisas. I enlighet med hur det framgångsrika projektet regelbundet presenteras inför EU så emottas **konkreta rapporter** hur redskapsutvecklingen i stort kommit småskaligt kustfiske till hjälp och hur programmet dessa år – i kombination med viltskademedel - bistått aktuella yrkesfiskare med praktiska och innovativa lösningar i konflikterna mellan säl och fiske, se A) och B):

- A) Fiske med berörda passiva redskap bör helt övergå till sälsäkra redskap och i så fall bör staten underlätta en sådan anpassning. Även undersöka möjligheter att begränsa åtgärden till vissa kuststräckor/fisken.
Genomfört?

B) Fiske med berörda passiva redskap bör övergå till annat fiske (med andra redskapstyper) Även här kan staten möjligen underlätta anpassningen, samt att åtgärden kan begränsas till vissa kuststräckor/fisken.

Genomfört?

10.2 OBS! Ovanstående (A + B) måste givetvis ha genomförts och utvärderats **INNAN** licensjakt eller skyddsjakt överhuvudtaget kan initieras

10.3 Ur Rapport, 5644, Viltskadeanslaget, Fiske och sälarna, NV 2006:

"Fiskarna påpekar framför allt att det är mycket svårt för dem att lägga ut pengar för inköp av utrustning och få bidraget i efterhand. En pushup-fälla innebär en utgift på över 100 000 kronor. Därutöver måste de ligga ute med moms till året därpå och det handlar också om en stor summa eftersom fällorna är så dyra." (s.26)

"Fiskare i de södra länen uppger att de inte har eller just börjat få problem med sälkador. Ett annat skäl som anförs är att de använder redskap (trål eller ringnot) som inte drabbas. (s.36)

"När det gäller bidragets betydelse är de flesta fiskarna överens om att utan bidraget skulle de inte ha haft råd att köpa in de starkare materialen och redskapen, **framför allt inte den dyra pushup-fällan**. Några menar dessutom att de inte skulle ha råd att köpa sådana fällor utan skadeersättningen, eftersom de använder ersättningen till egeninsatsen."(s.41)

"För torskgarnfisket i centrala och södra Östersjön pågår redskapsutveckling där alternativa redskap till garnfisket prövas. Fiskare i Blekinge och Skåne har sedan 2009 provfiskat med olika former av torskburar och fasta redskap. Resultaten från provfiskena visar att alternativa redskap kan vara fångsteffektiva och skulle kunna användas som ett alternativ till garnfisket." (Nationell förvaltningsplan för gråsäl (*Halichoerus grypus*) i Östersjön, rev. 2019, s.45)

"HaV stöder arbetet med redskapsutveckling och användningen av nya säl- och bifångstsäkra redskap. I norr används de så kallade push up-fällorna med framgång. I söder provar man olika typer av burar och fällor, en del med lovande resultat." (Hur påverkar sälens yrkesfisket? Havs- och Vattenmyndigheten, 2020)

"För gråsäl finns det i dagsläget inga sälskrämmor i bruk i Sverige." (Nationell förvaltningsplan för gråsäl (*Halichoerus grypus*) i Östersjön, rev. 2019, s.46)

11. Vetenskapliga argument: sälens är inte orsak till torskfiskets kollaps eller till minskade fiskefångster "Bearing in mind that almost ten million individual cod per year are legally thrown overboard in the Baltic Sea..." (HOD 58-2020,4-12/ICES, nov 2019)

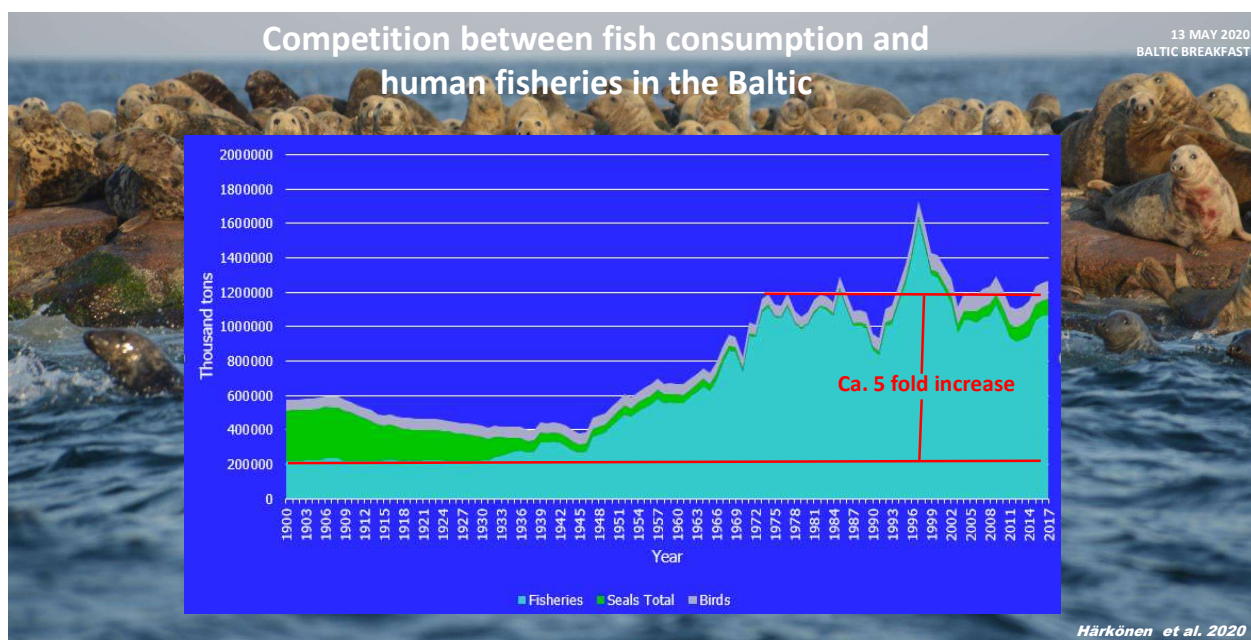
11.1 Säl, torsk, ekologi och myter - Östersjön (och även Västerhavet) har historiskt sett varit fulla med fisk där över 300 000 säl existerat – **utan att säl utgjort ett hot mot torsken**. Östersjöns "Great Banks", **Canada***, tycks däremot vara nära förestående. "The collapse of the Northwest Atlantic cod fishery has become a metaphor for ecological catastrophe and is universally cited as an example of failed management of a natural resource (MacKenzie 1995). (...) and the only statistically significant relationship that has been demonstrated ties the decline of cod simply to over-fishing (Hutchings and Myers 1994)." (Peter Meisenheimer, International Marine Mammal Association, Seals, Cod, Ecology and Mythology, 1995, s.3)

11.2 "Competition between fish consumption and human fisheries in the Baltic":

"Fiskmjölstrålarna utgör ett hot mot hela ekosystemet i Stockholm skärgård, varnar länsstyrelsen. Det slår också hårt mot de lokala fiskarna.(...) Hittills i år har trålarna tagit upp 370 gånger så mycket strömming som länets yrkesfiskare tillsammans. (...) Många arter påverkas av strömmingen. (...)Eftersom strömmingen är basföda åt andra fiskarter som torsk, lax, gädda och gös får det följdverkningar när strömmingsbeståndet minskar. (...) – Det här undergräver alla förutsättningar för ett hållbart, konsumtionsinriktat fiske som är ett av regeringens mål för Östersjön...". (Mitt i Stockholm, 5 maj, 2020)

"Nya trålarnas riktade fiske hotar skärgårdens liv - Ett nytt storskaligt fiske pågår utanför Stockholms skärgård. Industritrålare fiskar så mycket strömming på så kort tid att det hotar hela ekosystemet. – Det här får katastrofala följder för hela skärgården (...) Det såg ungefär likadant ut förra året. Då fiskade Clipperton upp 904 091 kilo strömming i Stockholms län jämfört med 13 279 kilo i sammanlagd fångst för alla Stockholms läns fiskare." (Mitt i Stockholm, 28 april, 2020)

"Supertrålaren fiskar 175 gånger mer än länets yrkesfiskare. En ny typ av industrifiske tar upp så mycket strömming att det hotar hela ekosystemet i Stockholms skärgård." (Mitt i Stockholm, 29 april, 2020)

BONUS BALTHEALTH
May 13, 2020

17

11.3 "Fler sälar i Östersjön hotar inte de största fiskbestånden -

Det är inte främst fiskätande sälar som gör att bestånden av östersjötorsk, sill och skarpsill minskar. Klimatförändringar, övergödning och fiske är de verkliga problemen, enligt en ny studie från Stockholms universitet."

<https://www.su.se/forskning/profilområden/klimat-hav-och-miljo/fluor-salar-i-ostersjon-hotar-inte-de-storsta-fiskbestanden-1.416544>, The necessity of a holistic approach when managing marine mammal-fisheries interactions: Environment and fisheries impact are stronger than seal predation

11.4 "Yrkesfiskarna är fel ute om krisen för torsken" "Sälen och de parasiter den sprider kan inte ses som varken huvudproblemet eller huvudorsaken till torskens kris i Östersjön". Det skriver tre experter vid Stockholms universitetets Östersjöcentrum på SvD Debatt i en replik till yrkesfiskare."

<https://www.su.se/ostersjocentrum/kommunikation/debattartiklar/yrkesfiskarna-ar-fel-ute-om-krisen-for-torsken-1.456252>

11.5 "Svensk forskning om konkurrensen om fisken totalsågas i Finland – hotet från säl och skarv överdrivs: "Grova och vilseledande analyser som tillspetsar debatten" - Sälar och skarvar konkurrerar om fisken med människan. Det slog en internationell forskargrupp nyligen fast. Nu får studien hård kritik av finländska forskare."

<https://svenska.yle.fi/artikel/2018/05/16/svensk-forskning-om-konkurrensen-om-fisken-totalsagas-i-finland-hotet-fran-sal>

"För andra arter, såsom torsk, har modelleringar visat att gråsälens predation har en ringa påverkan jämfört med fiske och andra miljövariabler" (MacKenzie et al., 2011, Costalago et al. 2018).

11.6 "Torsk-mask" (*Pseudoterranova decipiens*) har lägligt "döpts om" till "säl-mask" ett argument för att ytterligare utmåla sälen som syndabock, orsak till torskfiskets kollaps – trots att icke alls vetenskapligt bevisat att sälen som slutvärd ensam är orsak till ökad frekvens av torsk-mask i torskar:

"Problem med parasiter som via andra arter går från säl till torsk bidrar även till skador, sämre kvalitet och påverkat pris.

Orsaken till den ökade förekomsten av torsk- och sälmask är dock inte klarlagd" ("Hur påverkar sälen yrkesfisket?" Havs- och Vattenmyndigheten, 2020)

Dessutom gäller problem med torsk-mask främst i södra Östersjön men i norra delarna där säl främst rör sig återfinns i princip inte torsk-mask alls. Antaganden som felaktigt och ymnigt sprids från jaktivrare: "sälen sprider säl-mask som utdrar torsken" kräver betydligt mer forskning. Ett lättvindigt rykte kan inte utgöra grund för licensjakt på 2000 gråsäl. Aktuella riktlinjer, begränsat födointag från Östersjön för människor: "Dessa fiskar innehåller höga halter av kvicksilver, dioxin och PCB, åt dem därför inte oftare än högst 2-3 gånger/år..." (Livsmedelsverket, 2020) med påverkan på hjärnan, immunsystem, reproduktionssystem, hormonstörande, tandemalj, cancer, klorakne) påverkar även sälar som toppkonsumenter. Sälar utsätts dagligen för giftig föda via fisk från Östersjön, även gravida och ammande. Sälars nedsatta immunförsvar har sedan länge konstaterats, med skelettförändringar, halverade späcklager, tarmsår, frätskador vid ögon och hudpartier, igenväxta livmodrar. Torsk utsätts för liknande sjukdomsscenario varför lätt att dra slutsatsen att i södra delar av Östersjön med döda bottnar och allvarlig syrebrist är torsken ett lätt byte ansatt av allehanda parasiter - liksom "torsk-mask".

12. UNEP - Protocol for the Scientific Evaluation of Proposals to Cull Marine Mammals (1999)

12.1 Baltic Marine Environment Protection Commission, Heads of Delegation, Online meeting, 9-10 June 2020. HOD 58-2020, påpekar att länder som bedriver säljakt bör följa rådande globalt regelverk: - *Limit expansion of seal hunt and apply precautionary approach when considering any national or international management measures of seals (data insufficiency, current stock status and cumulative effects) - Allowing compensation of gear damage from seals via European Maritime Fisheries Fund (EMFF) or respective national funding possibilities. - Developing and implementing non-lethal mitigation measures for fisheries interactions (support for seal safe fishing gear)- Using the existing United National Environment Programme (UNEP) Protocol for the Scientific Evaluation of Proposals to Cull Marine Mammals*"

12.2 Vilket vetenskapligt underlag ligger till grund för beslut om licens-/skydds jakt* på grå-/säl? (*beslut om licensjakt efter 2000 gråsäl, NV-00236-20, beslut om skydds jakt 400 vikare, NV-00235-20 och 900 knubbsäl, NV-00234-20, Nationell förvaltningsplan för gråsäl (*Halichoerus grypus*) i Östersjön, Reviderad 2019)

"Sälens påverkan på fiskpopulationerna vet vi fortfarande inte tillräckligt mycket om, eftersom olika studier ger olika resultat." ("Hur påverkar sälen yrkesfisket?" Havs- och Vattenmyndigheten, 2020)

- A) Hur kan man ta beslut om licensjakt på gråsäl om inte sälens påverkan på fiskpopulationerna är klarlagd?
- B) Hur följer Sverige UNEP - Protocol for the Scientific Evaluation of Proposals to Cull Marine Mammals (1999)?
- C) Hur och vilken vetenskaplig dokumentation och forskning ligger till grund för beslut om licensjakt på gråsäl?

13. Andra lämpliga lösningar för ett levande Östersjön och levande sälar:

13.1 Stoppa industrifisket - i kombination med negativ miljöpåverkan under decennier ligger bakom ett kollapsat ekosystem där torsken är utrotningshotad. ***Inte på grund av att säl äter fisk.*** Sverige bör uppfylla HELCOMS krav och rekommendationer, utveckla kontrollsystem för pågående industrifiske, i enlighet med Kalibers avslöjande: <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=1316&artikel=7299143> "Felrapporteringen har lett till att forskarna underskattat mängden skarpsill samt överskattat sillbeståndens storlek, vilket lett till missvisande vetenskaplig rådgivning. Det handlar alltså om en betydande diskrepans mellan inrapporterade fångster och faktiska landningar." ("Krafttag krävs mot felrapportering i det pelagiska fisket", WWF, 20 sept. 2019)

Statlig kontroll

Om inte frivilliga och tillförlitliga uppgifter går att erhålla måste: övervakning av otillåtet utkast av fisk, bifångster och fiskekvoter kontrolleras med andra statliga medel.

"Det är tidningen Mitt i Stockholm som skriver om det storskaliga, lagliga trålfisket som riktar in sig på sillen just när den samlas i stora stim för att föröka sig i skärgården. Enligt statistik från Havs- och vattenmyndigheten har industritrålarna hittills i år (1 jan – 6 april) tagit upp över 3,1 miljoner kg sill enbart i Stockholms län. Det kan jämföras med yrkesfiskarnas 400 kg under samma tid.

– Det här får katastrofala följder för hela skärgården. Strömningen är motorn i skärgårdens ekosystem, säger Henrik C Andersson, länsfiskekonsulent, till Mitt i Stockholm. Även på andra håll i Östersjön får trålfisket allvarliga konsekvenser. – Kustfiskarna i Bottenhavet och Hanöbukten säger att det finns knappt någon strömning eller sill kvar, sa fiskeristrategen Vesa Tschernij till Expressen tidigare i år. Fisken, som i Östersjön bland annat äts av torsk, lax, gädda och gös, men också av sälar och fåglar, tas sedan till Danmark där den mals ned och blir till fiskfoder åt framför allt laxodlingar. Runt 90 procent av fångsterna hamnar där enligt Vesa Tschernij. En granskning i Kaliber i P1 hösten 2019 visade att svenska fisketrålare som kontrollerats i Danmark tog upp drygt 50 procent mer skarpsill ur Östersjön än vad de själva uppgett. Skarpsill är en annan art i familjen sillfiskar, som anses lättare att fiska än sill.

Trålfisket är anledningen till torskens kollaps

Trålfisket i Östersjön är hårt kritiserat. Stiftelsen Baltic Sea 2020, som verkar för att förbättra situationen i Östersjön, skrev i en debattartikel i Dagens Industri tidigare i år att det industriella fisket är det stora problemet bakom torskens kollaps i Östersjön: – Vi måste också sluta med det storskaliga industrifisket i Östersjön. Överallt i världen finns rapporter som pekar på hur negativt den industriella trålningen påverkar fiskbestånd både i utsjön och vid kusterna. Det går att hävda att industrifisket är mer lönsamt än ett småskaligt kustfiske, men det är ett kortsiktigt synsätt. Att låta de största trålarna fånga all fisk bidrar mycket lite till levande kustområden och skapar ytterst få arbetstillfällen. Tom Sundell från Gräsö-Öregrundskustfiskareförening sa så här till Skärgården.se i fjol: – Jag har fiskat här i hela mitt liv, men nu är strömningen slut. En av Sveriges största trålare var här i tre veckor i mars-april och fiskade helt rent. Svenskt pelagiskt fiske är ett överfiske utan dess like. I fjol gick också forskare ut i en debattartikel i Dagens Nyheter och krävde ett trålfiskestopp i Ålands hav och sydvästra Bottenhavet: – Vi är bekymrade. Vi är ganska övertygade om att man tar för mycket lekströmning ur de djupa delarna i södra Bottenhavet. Och internationella havsforskningsrådet, Ices, senaste råd för området är att man ska tillämpa försiktighetsprincipen, säger Magnus Appelberg, senior advisor vid SLU i Öregrund och en av författarna till rapporten. **Fisken i Östersjön har så höga halter gifter att gravida och barn inte rekommenderas att äta fet Östersjöfisk som sill, lax och öring mer än två till tre gånger om året, enligt Livsmedelsverket.** (Industritrålare hotar Östersjöns ekosystem, Natursidan, April 29, 2020")

"Fiskmjölstrålarna utgör ett hot mot hela ekosystemet i Stockholm skärgård, varnar länsstyrelsen. Det slår också hårt mot de lokala fiskarna.(...) Hittills i år har trålarna tagit upp 370 gånger så mycket strömming som länets yrkesfiskare tillsammans. (...) Många arter påverkas av strömmingen. (...)Eftersom strömmingen är basföda åt andra fiskarter som torsk, lax, gädda och gös får det följdverkningar när strömmingsbeståndet minskar. (...) – Det här undergräver alla förutsättningar för ett hållbart, konsumtionsinriktat fiske som är ett av regeringens mål för Östersjön...". (Mitt i Stockholm, 5 maj, 2020)

"Nya trålarnas riktade fiske hotar skärgårdens liv - Ett nytt storskaligt fiske pågår utanför Stockholms skärgård. Industritrålare fiskar så mycket strömming på så kort tid att det hotar hela ekosystemet. – Det här får katastrofala följder för hela skärgården (...) Det såg ungefär likadant ut förra året. Då fiskade Clipperton upp 904 091 kilo strömming i Stockholms län jämfört med 13 279 kilo i sammanlagd fångst för alla Stockholms läns fiskare." (Mitt i Stockholm, 28 april, 2020)

"Supertrålaren fiskar 175 gånger mer än länets yrkesfiskare. En ny typ av industrifiske tar upp så mycket strömming att det hotar hela ekosystemet i Stockholms skärgård." (Mitt i Stockholm, 29 april, 2020)

13.2 Uppföljning av systemet med överlåtbara fiskerättigheter i det pelagiska fisket bör också utvärderas utifrån effekterna på småskaligt kustfiske. Har TFC/ITQ (Individual Transferable Quotas) -systemet fått konsekvensen att små fiskebåtar försvinner, om felaktigt utformat?

"Den fråga som kanske fått störst uppmärksamhet i Sverige är utfiskningen av torsken i Östersjön, men problemet är långt större än så - idag är cirka 30 procent av världens fiskbestånd överfiskade. Världsbanken beräknar kostnaden för dåligt skött fiske i världen till 50 miljarder dollar per år. (...) **Skydd för småskaliga -ITQ** är ett sätt att använda marknaden för att kvoterna ska hamna hos de mest effektiva och lönsamma företagen. En farhåga vid införandet av individuella kvoter är att det småskaliga fisket kommer att sälja sina kvoter till större och effektivare fartyg, vilket i sin tur kan leda till att många kustsamhällen förlorar sitt lokala fiske. Utan regleringar kan detta mycket väl hända. Därför är det vanligt att införa begränsningar för handeln med kvoter, där storskaligt fiske inte får lov att köpa ut det småskaliga. Det småskaliga fisket kan då antingen ha ett eget kvotsystem, eller förvaltas på annat sätt. (S. Waldo, "Fiskekvoter till salu", Havet.nu, Havsutsikt, Institutionen för ekonomi, Agrifoods economic centre, SLU, 2015)

13.3 Erbjudna möjligheter och ersättning för yrkesfiskare inom småskaligt, sälskadat kustfiske - under övergångsperioden till ett friskt och fiskrikt Östersjön:

13.4 omställning och anpassning till "spökgarnsfiske". Spökgarnen fiskar dygnet runt och dödar miljoner fiskar inklusive torsk och marina däggdjur **dygnet runt** och framställs i EU-rapporter som en allvarlig orsak till fiskets och torskens försvinnande, då enligt uppgift från yrkesfiskare fisket varken existerar, ej ger ekonomisk avkastning samt är osäljbar som mänsklig föda – i kombination med alltför dyra säl-säkra redskap.

Spöknät

"Ghost nets are fishing nets that have been left behind or have been torn loose in bad weather. Every year, thousands of fishing nets, traps and lines are lost in this way in the seas. In the Baltic Sea alone, it is estimated that 10,000 fishing nets are lost annually.(...) Another problem: fishing nets are made of plastic. If they land in the sea, the nets decompose in the long term to form microplastics which enter the food chain. The consequences of this process for humans and the environment are still little researched today." (Oceanwell, 2020)

"Tschernij and Larsson (2003) reported on the "catchability" of 24 experimentally set cod gillnets in the Baltic Sea that were shown to continue to catch cod after their "loss", with catch rates dropping off to around 20 percent of initial catch after three months, due to net degradation from storms and currents and capture of fish." (3. Impacts of ALDFG Abandoned, lost or otherwise discarded fishing gear)

"It's hard to measure the scale of the problem... (...) In 2015 a single mission by WWF in the Baltic recovered 268 tonnes of nets, ropes and other material. And because nets are made of nylon, or other tough synthetic compounds, they can survive in the oceans for decades, catching, injuring and killing all sorts of marine life." (BBC news, Ghost nets: Tackling a silent killer of the seas, 18 Oct, 2019)

"Abandoned, lost and discarded gillnets and trammel nets - Methods to estimate ghost fishing mortality, and the status of regional monitoring and management" (Food and agriculture organizations of the United Nations -UNEP, 2016)

"1. Last year's project titled "Collecting ghost nets in the Baltic Sea" generated a very positive response among Baltic fishermen, as expressed in direct contacts with the vessel owners participating in the project and numerous inquiries about the possibility of joining the search for ghost nets. Representatives of local governments in the individual ports also expressed their interest in the project, especially with respect to the solution to the problem of disposal of the retrieved nets, as well as debris and litter from docks and sections of the coast serving as bathing beaches.

2. Vessel owners and fishermen expressed their intention to participate in future actions involving the removal of ghost nets from the sea for the following reasons: opportunity for additional income during the fishing bans (especially in summer) imposed by regulations, owners of vessels used for angling see the removal of nets entangled in shipwrecks as beneficial (fewer fishing lures lost in the nets and an increased appeal of angling trips), owners of vessels used as bases for recreational wreck diving are interested in removing nets from shipwrecks because it improves the safety of divers and increases the appeal of the services offered." "It is necessary to involve other Baltic region countries in the actions of ghost nets retrieval. The Baltic Sea belongs to all its bordering countries and must be protected by their joint effort." (Collecting ghostnets in the baltic sea – Final report on the activities conducted in 2012, WWF, Lithuanian fund for nature, BalticSea2020) <https://phys.org/news/2019-10-fishing-plastic-ghost-nets-baltic.html>

13.5 omställning och anpassning till "sälturism" och "sälisafari". Sälturismen är en verksamhet gynnad av hög sältäthet. Cirka 26 000 människor deltar i en organiserad sälisafari varje år, var tredje deltagare är en internationell besökare. Turister genererar omsättning även i andra näringar såsom transport, hotell och restaurang mm.

14. Ekonomi Statistiska Centralbyrån beräknar att förädlingsvärdet av marin turism är ca 15 miljarder kronor Östersjön. Intäkterna från fisketurismen vida överstiger yrkesfiskets landningsvärde. "Även för kajakuthyrare mm. kan säliskådning utgöra ett viktigt dragplåster för verksamheten (...) Näringsens (56 företag) totala omsättning, inkl. icke-sälrelaterad verksamhet, är cirka 140 miljoner kronor. Utifrån företagets uppskattning av andelen sälturism, beräknas sälturismen omsätta cirka 10 miljoner kronor per år." "Den marina turismen är den största av våra marina näringar, med 70 000 heltidsanställningar och ett förädlingsvärde som utgör 0,9% av BNP. Sektorn växer snabbare än Sverige som helhet. Cirka 200 000 fritidsbåtar i Sverige har hemmahavn i havet, och 48% av alla svenska fritidshus finns längs kusten. (Källa: HaV, Transportstyrelse)

	Antal anställda (heltidsekv.)			Förädlingsvärde (mkr)		
	Totalt	Västerhavet	Östersjön	Totalt	Västerhavet	Östersjön
Yrkesfiske	399	76%	24%	660	81%	19%
Marin Turism	41 294	25%	75%	19 751	24%	76%
Sjöfart	9 410	49%	51%	5 403	70%	30%
Hamnar och stödverksamhet	7 497	54%	46%	7 447	55%	45%
Vattenbruk	51	63%	38%	60	69%	31%
Fiskberedning/handel	3 747	62%	38%	2 375	69%	31%
Fartygs & båtillverkning	6 571	43%	57%	5 298	43%	57%
Fartyg-/båthandel & leasing	1 583	57%	43%	1 717	49%	51%
Tekniska konsulter, forskning & utbildning	912	89%	11%	762	98%	2%
Vattenbyggnad & muddring	939	53%	47%	585	52%	48%

Källa: SCB Havs- och vattenmyndighetens rapport 2017:32.

15. Allvarligt fel begås om en omfattande licensjakt på ett högstående marint däggdjur i Östersjön – (ett av) världens mest utsatta och förorenade innanhav påbörjas - då vetenskapliga data saknas - och - om **andra lämpliga lösningar finns** som skadeförebyggande åtgärder som generellt kan vidtas för att minska säliskadorna på yrkesfisket.

Tänk till:

Hur påverkas vi människor av gifterna i Östersjön? Gifterna påverkar reproduktionssystemet, hormonstörande, tandemaljen, påverkar hjärnan, påverkar immunsystemet, cancer, klorakne

"Dessa fiskar innehåller höga halter av dioxin och PCB, ät dem därför inte oftare än högst 2-3 gånger/år: Vildfångad lax och öring från Östersjön, Bottniska viken, även lax som är fångad i älvarna omfattas av kostråden, strömming/sill från Östersjön och Bottniska viken. Rådet gäller barn, ungdomar, gravida och den som vill bli gravid i framtiden. Övriga kan äta dessa fiskar högst en gång i veckan.

Utöver dioxin och PCB finns det också fisk som kan innehålla höga halter av kvicksilver. De som är gravida, ammar eller planerar att bli gravida, bör inte äta sådan fisk oftare än 2-3 gånger per år. Andra kan äta dem högst en gång i veckan. Detta gäller: Abborre, Gädda, Gös, Lake, Stora rovfiskar som tonfisk, svärdfisk, stor hälleflundra, haj och rocka" (Livsmedelsverket, 2020)

Hur drabbas inte då Sälarna, toppkonsumenter som äter fisk i Östersjön – VARJE DAG. En lekman förstår att sälpopulationerna i Östersjön, Bottenhavet/-viken är extrem utsatta och behöver all support för att överleva.

16. Utifrån dessa argument MOT all jakt på säl – specifikt licensjakt – hävdar vi att pågående massiv kampanj och lobbying för ökad jakt på säl endast vill skapa jakttillfällen/skotttillfällen mot levande mål (jfr live pigeon shooting) för en stor marklös jägarskara.

Vi såväl som jägarorganisationerna och Naturvårdsverket vet redan att om man uppfyller kvoten kommer än fler sälar att ha dött och jakten kommer således att slå hårt mot sälstammen med stort lidande som följd. Jägarorganisationerna och inte minst Naturvårdsverket borde givetvis ha kännedom om att jakt på säl är oacceptabelt ur djurvälståndssynpunkt. Trots detta driver de

tillsammans med det statliga Naturvårdsverket en outtröttlig lobbying för att öka jakten på säl och arbetar för att införliva även vikare och knubbsäl i licensjakt med argumentet att rädda yrkesfisket. Det man kan läsa mellan raderna är att återigen jaktintressen ligger bakom de ständigt pågående försöken att få allmänheten att tro att sälar är skadedjur på fisket.

STOPPA ALL JAKT PÅ SÄL